

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema upravništvo
administracija in ekspedicija na
Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " "
za četrt leta . . . 2 " "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " "
za četrt leta . . . 2 " "

V Ljubljani na dom pošiljan
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Stalnem trgu
hiš. št. 284.

Izhaja potrikrat na teden in sicer
v torek, četrtek in soboto.

Dika jugoslovanska.

Josip Juraj Strossmayer, r. l. 1815 vse Oseku, od l. 1849 škof ali vladika Bosensko-Djakovski in Sremski, slov po svoji duhovni zmožnosti in vzlasti velikodušni radodarnosti sploh dika jugoslovanska. Pokrovitelj jugoslovanske akademije je le njej daroval najmanj 200000 gold., in do l. 1870, kolikor je znano po številkah, za cerkvene in narodne, največ znanstvene in umetniške namene čez milijon goldinarjev. Tudi po njegovem prizadevanju je ustanovilo in lani pričelo se vseučilišče v Zagrebu, ktero bode gotovo dika jugoslovanska, ako bode vede in umetnije gojilo v blagem smislu krščanskem. Na zimo je zaradi zdravja podal se bil na Laško; popred pa je z velikim posebnim blagodušjem poklonil za novo leto „Tri rieči našemu sveučilišču“, ktere je s polnim podpisom njegovim priobčil letos „Zagrebački Katolički List“ br. 1—4, ktere tri rieči ali besede so tolike pomembe, da bi vedno in zvesto spolnovane bile res prava dika jugoslovanska. Svoboduharjem sedanjim in skazaučenjakom niso nič kaj po volji, in listi njihovi kar molčijo o njih, v tim večo slavo so pa Strossmayerju samemu; na čast in v blagor bodo v srcu ohranjene ter v dejanji vzvrščane vseučilišnikom, pa tudi dijakom sploh slovenskim. Naj jih toraj rojakom svojim za pirhe pokloni „Slovenec“:

Tri besede našemu vseučilišču.

„Izpolnjena je, hvala Bogu! ena od najvažnejših in najplemenitejših želja narodnih. Vseučilišče je odprto. Napravil ga je narod z neizmernimi žrtvami, kar je tim veče hvale

vredno, v čim revniših časih živimo. Vseučilišče je hram ali tempelj posvečen resnici v vseh strokah znanja in uménja ljudskega. V njem se toraj vsakdo ima klanjati resnici sveti, po kateri vse na svetu biva in živi; ker odvzemi bitju in življenju resnico, koj si ga premenil v senco in pošast. To pomenljivo učiona sveta prilika o vinski trti in mladiki, ktera samo dotlej živi, dokler ostane v živem občeni s korenino svojo. Vsako društvo, bodi si državno ali držinsko, ima edino v resnici pogoj pravega življenja in gotove bodočnosti. Stari Polibij je več sto let poprej prerokoval razpad rimskega cesarstva, ker opazil je bil, da jenuje v njem vladati resnica, pravica in krepost. Turško cesarstvo vsa Evropa brani razsutja, toda zastoj, dokler v njem niti v početku ni istine ali resnice. V družini se resnica očitno kaže v vernosti, ljubezni in slogi; pa ako se če tudi prestara in prav sloveča rodovina odvrne od tega, koj začne nagibati se k razpadu.

Resnica je tedaj tisti vzvišeni cilj ali konec, za katerim naj vsaki člen vseučiliški teži iz vse duše in iz vsih moči. Vsak, kdor deluje v vseučilišču, naj resnico s celo dušo objema tako, da jo pripravi tudi v življenje in stanje, in da plode njene v narodu širi na vse strani. Resnica v srcu in umu, resnica v življenji in stanu, resnica v plodih ali sadovih svojih, to je, kar ima vsakemu na vseučilišču biti vedno pred očmi.

1. Resnica v srcu in umu. Človek, stvarjen po podobi in priliki božji, teži po nepremagljivem načinu za resnico. Težnja ali prizadeva ta se koj, kedar se človek zavé, oglasi najprej v vésti naši in v svetih njenih opominih; in potem v jeziku našem, v katerem notranje slovo naše po skrivnostnem načinu

postane polt in beseda, ter prestopi na vnani svet, da govori in budí, širi in brani resnico. Brez resnice ne more biti nikdo, tako da se celo zapeljivec in hinavec mora ogrniti s plajščem resnice, ako hoče doseči svoj napačni namen. To prirojeno in po Bogu dano težnjo razvijati mora vsaki člen vseučilišča, kajti kakor se telo naše z vsakdanjim kruhom, tako se i duša naša gojiti, krepiti in razvijati ima z resnico, s to hrano nebesko. Lepo pravi sv. pismo, da človek ne živi samo od jedi in pijače; ampak tudi od vsake besede, ki pride od Boga, ker je Bog večni vir resnice in one luči, ktera razsvetljuje vsako dušo, prišlo na ta svet. Resnica je dédina sveta, ktere nam nihče vzeti ne more. Vse, kar si na tem svetu dosegeš, in blago, ktero imaš v posesti, in čast v kateri se ponašaš, i svoboda ktero vživaš, vse ti se more odvzeti; do enega samo nobena moč tega sveta ne doseže, in to je: resnica, znanje in poštenje, ktero si duši svoji priskrbeš. Toraj opominja sv. pismo, da iščite najprej blaga, ktere ni molj snesti, ni tat ukrasti ne more. To je blago, ktero se v obilnem načinu dobiva na vseučilišču. Resnica in znanje je najlepši kras in najbolja moč duše naše. Resnica in znanje pomaga edino do velikega imena, in do prave neumrle slave. Surova sila more človeka pač res premagati, more ga z obrekovanjem ograjati, more ga pahnuti v prezgodnji grob; ali ako resnici in pravici do konca zvest ostane, tedaj mu Bog in človeštvo obrekovanje obrne v slavo, smrt v neminljivo življenje in kri v obilno seme resnice. „Sanguis martyrum semen Christianorum“, veli Tacit krščanski — Tertulijan. V resnici in v znanji leži velikrat pogoj življenja ali umrtja za ves narod. Da je narod francoski v poslednji vojski na čelu imel

Hanani,

ali

poslednje dni v Jeruzalemu.

(Spisal E. Guenot — poslovenil F. Jaroslav.)

(Dalje.)

Silno užalilo se je srce Hananijevo opazivši Grka na čelu svojih preganjalcev. A nobene žale besede ni zinil, samo pogledal je izdajalca, in ta pogled je Karikelja zbodel tako, da je osramoten pobesil oči v tla.

Grk poteknivši Hananija in njegove tovariše po mestnih ječah, hitel je k Salomiti sporočat srečen vspeh, ter si zagotavljal obetano nagrado. Ali Salomit mu je povedala, da Eleazar mora obsojen biti preje, preden se mu more vzeti premoženje, in zato naj dela na to. Karikelj želí, da bi mu šla na roke s svetom. Salomit veli, naj gre in zatoži Eleazarja, da je kristijan in vsa njegova rodovina. Karikelj sprevidevši, da žena modro svetuje, sklence delati po danem nasvetu.

Jonadab in tovariši bili so med tem pri-

gotovili vse potrebno, da izvrše svoj naklep. Najhuje črtili so Jakoba aposteljna zbog njegovega močnega upliva. Sikali so tudi na Pavla zbog njegovega upliva, kajti samo štirinajst dni se je pomudil v mestu, pa je takoj s svojo prepričevalno zgovernostjo mnoge Jude spreobrnili. Tudi njega tedaj so želeli ubiti, ali Pavel bil je med tem pobegnil, zato se je zdaj razlil ves srd nad aposteljna Jakoba iz Španjske se povrnivšega, kteri je vsled nekega legega govora spreobrnili dva modra: Hermagona in Fileta, kar je vzlasti Farizejem prigrevale. To noč, tako so izvedeli od Kariklja, hotel je apostelj govoriti na nekem predmestnem griču, in zato so Farizejci in Saducejci mahoma podkupili Demokrita in Lizija, stotnika rimske posadke, da s svojo silo pomoreta njih naklepu. O mraku peljeta Jonadab in Jozija rimske vojake na grič, na katerem je imel apostelj govoriti; tu jih poskrijeta naročivši jim, da na dano znamenje imajo udariti na kristijane. Prišlo je vse tako, kakor je bil ovažal Karikelj. Sešlo se je mnogo kristijanov in katehumenov, katerim je Jakob govoril o včloveče-

nem Mesiji; svoj govor podpiral je z naštevanjem čudežev, kteri so se bili prigodili, in ktere je ali sam videl ali vsaj slišal o njih. Sveta, veličastna tihota je kraljevala med poslušalci, apostelj je že sklepal svoj govor, — ta hip dalo se je znamenje, in četa vojaška udarila je na zbrane. Jozija je planil na govornika, in zvezal ga kot upornika in neprijatelja rimske države, drugi so pograbili druge, ktere sta potem Demokrit in Lizij v ječo odpeljala. Farizejci so se radostno vračali domu.

Jonadab prišedši domu zvé, da Mahida, hčerka njegova je zelo obolela, ter da zdravnik z gubljejo z ramami. Deklica se zvija v strahovitih bolečinah, Jonadab in Salomit pa obupna vijeta roki. Ta kazen božja nastopila je ravno oni hip, ko so na njuno povelje hudobne roke pograbile Gospodove maziljence, česar pa Farizejec in Farizejka nista hotela spoznati.

Verniki so zelo žalovali, kajti neprijatelj bil je mnogo udov pozaprl po ječah, in kaj čaka vzlasti aposteljna, tega pač ni bilo treba ugibati.

umnega Napoleona I. ali Julija Caesara, bil bi gotovo ovaroval se škode in pogube, katero je pretrpel.
(Dalje sledi)

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. marca.

Avstrijske dežele.

O cesarjevem popotovanju v Dalmacijo „Politik“ sodi, da Avstrija mora pred vsem ozirati se proti jugu in tam iskati prijateljev, kjer Lahji prežé ostro na Tirolsko, Tržaško pa Dalmatinsko in kjer imamo silno važne mejne dežele proti Turčiji. Prijaznost Laške, misli „Politik“, bode cesar pridobil si v Benetkah, kjer se snide s kraljem njenim, kakor si je pridobil prijaznost rusko v Petrogradu, in potem se bode kmalo pokazalo, je-li Pruska Avstriji res tako prijazna, kakor se kaže? — Po letu bode cesar obiskal tudi Galicijo in sicer najbrže meseca avgusta, ko se bode ustanovilo vseučilišče v Černovicah.

Ministerstvo se kruši. Banhansa ne bo več nazaj. Tudi o Štremajerju se „Politiki“ telegrafuje, da se britko pritožuje in da postane predsednik upravne sodnije. Arneht in Weber pa neki postaneta ministra.

„Bohemia“ pa piše, da predsednik upravne sodnije postane minister Unger. Preden odstopijo, se hočejo gospodje preskrbeti s službami, ki bodo varnejše nego omahljivi ministerski stoli.

Giskri je dvorno maršalstvo te dni naznanilo, da vsled Offenheimove pravde pri dvoru nima več pristopa.

Ta obsodba je za bivšega ministra hujša, kakor če bi ga bili klicali pred sodnijo, kjer bi bil ravno tako za nedolžnega spoznan, kakor Offenheim. Giskra tudi čuti nasledke te obsodbe, zato je od maršalstva zahteval vzroke tega izključenja, dasi bi bil imel sam toliko vedeti, da cesar ne morejo okoli sebe trpeti človeka, ki se je predrznil pred sodnijo sklicevati se na cesarja ter lagati, da cesar so mu dovolili sprejeti od Offenheima ponujenih mu 100.000 goldinarjev! Giskra žuga, da si bode sam vedel zadostevati, če žaljeni njegovi časti ne zadostuje dvorno maršalstvo. Revše se bode prepričalo, da Offenheimova pravda ga je politično podkopala.

Vnanje države.

Na Nemškem obhajajo zdaj slovesno 78. rojstni dan cesarjev; po časnikih mu posebno slavo pojo zaradi tega, ker je on pričel tako „energični boj z Rimom“. Zraven tega se pa Bismark in liberalci jeze in sicer zato, ker je papeževa okrožnica, ki je bila brana v deželnem zboru, pridjana zapisniku in potem tudi bila razglašena po katoliških listih. Da bi se kaj takega „kazni vrednega“ ne moglo nikdar več zgoditi, mislijo liberalci prenarediti opravični red tako, da bi bila opoziciji usta zaklenjena, ali z drugo besedo: odpraviti hočejo svobodnost poslanske besede. Bismark je naravnost rekel, da opozicija to poslansko svobodo le zlorabi za to, da pravi vladi reči, katerih bi jih brez kazni nihče drugi ne smel praviti. — V Fuldi so župnika Helfericha, ki je bil iz dežele prognan, a se skrivaj nazaj vrnil, pred altarjem prijeli, ko je mašo bral, ter ga v Fuldo v ječo tirali.

Na Francoskem zboruje zdaj permanentna komisija sestavljena iz 12 udov desnice, 11 udov leve, dva pa sta republikanca „valonska“.

Španska vlada nima nič pravega zaupanja do svoje moči in se Karlistov boji še bolj, kakor prej, dokaz temu, da misli Madrid spremeniti v trdnjavo. — Zdaj je uradno pripoznano, da so Alfonsisti umorili prejšnjega vrednika lista „Drapeau Français“, ki je iz Katalonije dopisaval več francoskim listom.

Srbska skupščina je sklenila, da se ima nemudoma pričeti zidanje srbske železnice. Tudi se je sklenilo, naj vlada skupščini predloži načrt o premembah tiskovne postave v svobodnem smislu.

Izvirni dopisi.

Spod Lebnika, 23. marca. (Preiskava zaradi dogodkov v Selcih.) Kako se morajo napraviti preiskave, da pride to na dan, kar kdo želi, naj si je resnica ali ne, pač g. Derbič najbolje zna. 20. t. m. bila je v loški mestni hiši preiskava zavoljo selških dogodov in vodil jo je — kaj menite kdo? c. kr. sodnik? Ne! Kak komisar nalašč za to poslan? Tudi ne! Ampak vodil jo je g. Derbič, tisti g. Derbič, kateri je kot c. kr. okrajni glavar 20. novembra 1874 v svoji kanceliji rekel, „da so v Selcih „sami lumpje, medvedje

in divjaki.“ Toraj tisti g. Derbič, kateri se ne sramuje celo spoštovano sosesko tako olitkano za „lumpi itd.“ obkladati, je preiskoval. Se pa tudi čudne reči pripovedujejo o tej preiskavi. Da se k „medvedom“ cela druhal žandarjev in bričev pošlje, kjer pri ljudeh en sam zadostuje, še ni taka reč. Ali da se pri preiskovanju le tiste osebe sprašujejo, ki so obdolžene, da so se preveč „izobraženo“ obnašale, je pa originalno. In to ravno se od g. Derbiča pripoveduje, da je žandarje in briče spraševal. Pa še več. Da bi se kateri zaslišanih kaj ne zarekel, zna g. c. kr. okrajni glavar prav dober pomoček. Pravijo, da je spraševal tako-le nekako: „Kaj ne, da niste videli, da bi bil kateri žandarjev žensko vdaril?“ Ako je to res, se pač taka preiskava mora imenovati „.....“ in vlada po pravici sme zaklicati: „Prijatelj me Bog vari, sovražnikov se bom sam“. Kajti nobeden nasprotnik vladi ne more odvzeti toliko veljave, kakor taki dogodki. Ljudje se poprašujejo: „Ali vradniki res smejo vse storiti?“ In namesto da bi se ljudje, ki so pripravljeni priseči, tudi poprašali, sprašujejo se le obdolženi: kaj ne, tako je bilo? Geslo Avstrije je: „Justitia regnorum fundamentum?“

Iz novomeške okolice, 21. mr. Meseca februarja je prišel kmet z bukvicami po tobak za neko trafiko k založniku gosp. L—u v Novomestu. Ko je bil tobak plačan, se je kmetiču zdelo, kakor, da bi račun ne bil prav in pravi: Slišite gospod! zdi se mi, da ni prav zrajtano. Gospod L— po teh besedah močno razžaljen se zadere nad kmetom: „No, vi neumni pavri družega ne znate, kakor krave pasti pa farje poslušati.“ Te besede mladega gosp. L— kažejo, da je vreden sin svojega očeta, kateri ima tudi duhovne v želodcu in je bil o neki priložnosti necega kaplana pred mostom v Kandiji pri belem dnevu prijel in naklestil, dasi ga ta ni bil čisto nič razžalil; g. L— je mislil, da ga sme napasti, ker je duhovnik. Se ve, da je L— potem tožbinske stroške plačeval in svojo krivico v časnikih očitno moral spoznati, s čimur je bil velikodušni in čisto nedolžni duhovnik zadovoljen; purgarska garda pa ga je vsled tega nezaslišanega dejanja poslovala. A kar mačka rodi, miši lovi; in to se vidi in spolnuje nad njegovim sinom. „Vi pavri, je djal, vi družega ne znate, kot krave pasti, pa farje poslušati.“ Mi kmetje bi ne bili nikdar mislili, da bi sin usnjarka mestnega mogel biti

Jakoba so postavili pred Heroda Agripo v ono sodno hišo, v kateri je bil sojen in obsojen tudi Zveličar. Herod je nenavadno ostro postopal s kristijani, kajti bil je okrut in krvi žejen mož, in je tudi gledal s tem pridobiti Jude; zbog tega bila je mu ta prilika jako po godu, in brez vse preiskave obsodil je Jakoba k smrti.

Za večera vlekli so apostelna iz mesta proti Kalvariji; vso pot trdil je, da ljubi svojega mojstra, in mnogi so se spreobrnil. Oklenivši ga v težke lance, dejal jim je vedrega lica: „Roki ste mi uklenili, ali ne blagoslova, kterega hočem izsipati iz svojega srca.“ In da dokaže svoje poslanstvo, zakliče hromovcu poleg pota sedečemu in miloščinje prosečemu: „Vstani, stopi le-sem, in sezi mi v roko!“ Hromovec je vstal, stopil k njemu, prijel oklenjeni roki apostelnovi in zdrav je bil.

Vsled tega čudeža spreobrnil se je pismoznalec Jozija, ki je do sedaj smrtno črtil križanega Nazarejca, apostelne in vse one, kateri so nje poslušali. Na ves glas začel je trditi, da tudi on je kristijan. Farizejci velé mu, da

zapade smrti, ako ostane pri zmotah in čarodajnostih neprijateljev domovine in Rimcev. Ali Jozija je hvalil Boga za milost, in oklenivši se apostelnovih kolen, prosil je odpustčenja svojih grehov. Jakob ga je ljubeznjivo pogledal in objel z oklenjenima rokama rekoč: „Mir tebi! Ali hočeš, da te krstim?“ Jozija pritrdi in Jakob mu odgovori: „S svojo krvijo boš pokrščen“. Tudi neka žena s slepim svojim detetom je pritekla za apostelnom, da bi ga jej ozdravil; mnogi drugi pa to videti, so začeli drugače misliti in govoriti, kakor do zdaj.

Dospevši na morišče postavijo Jakoba in Jozijo na vzvišeno mesto ter na glas prečitajo izmišljene njune prestopke in smrtno sodbo. Trinogi apostelna privežejo h kamenu, zavežejo mu oči in odbijejo glavo; isto tako Joziji. Med ljudstvom nastal je vrišč, in mnogi so se spreobrnil. Kristijani prerijejo skozi stražo in namakajo robce v krvi svojega za vero usmrtenega apostelna. Tudi Hanani bil je med njimi; ušel je bil namreč iz ječe, in to prav lahko; kajti v razpadajočej državi se samo zlato in srebro spoštuje, ž njim se more vsak

poštenjak posaditi v ječo, ravno tako tudi rešiti. Nek premožen kristijan odkupil je Hananija, in nek siromak je prikrival ga. Hanani pa ni mogel strpeti doma, videti je hotel apostelna, rešiti je hotel njegovo truplo, da ga shrani kot dragocen zaklad cerkvi; ali Judje so bili ukazali vojakom truplo odnesti.

Judje zajeli so tudi škopa jeruzalemskega na njegovem domu. Hanani delal je na vse kriplje, da bi mogel priti do njega, a ni se mu sponeslo. Šel je potem v Betanijo k Lazarju, kterega je Gospod bil obudil od mrtvih. Tu so kristijanje vsak pot imevali varno zavetje, in tudi ta čas bival je tu neki učenec usmrtenega apostelna. Z njim se je Esenec vračal v Jeruzalem, kjer sta s pomočjo zanesljivih kristijanov naslednjo noč truplo mučenčeve rešila in nemudoma izročila drugim vernikom, kateri so ga skrivaj odnesli v Jopino ladjestajo, ter srečno pripeljali na Španjsko. Ukrenili so bili tako, da dragoceni ostanki telesini naj počivajo v onej zemlji, v kateri je bil apostoljski mučenec vero oznanovalec.

(Dalje prih.)

tako zarobljen in nas s pavri in kravopasci zmerjati, ali pa še celo s tem sramotiti, da duhovne poslušamo. Kar naše krave zadene, vam moramo povedati, da bi se usnjarem pajčevine po črevah delale, ako bi jim mi konjskih, govejih in družih kož ne oskrbovali, in po vašem govorjenju soditi, bi vi bili kaj dobri za kravarja.

Kar se pa poslušanja duhovnov tiče, vam povemo, da vas ni nihče za naše učenike postavil, in torej vas tudi ne bomo mi pavri poslušali, poslušamo pa duhovne, ker smo se prepričali, da nas duhovni ne zmerjajo s pavri in kravarji, temuč nas učijo vse stanove spoštovati, Bogu čast dati, pridno delati, pošteno živeti in srečno umreti.

Ker je celo eden vaših sorodnikov postal duhovnik, kaj ste vendar mislili, da niste svoje rodbine obvarovali tega madeža in ga pregovorili, naj bi raji bil „zaničevalec farjev“, kakor pa duhovnik. Kadar bomo še kaj od vas zvedeli, bomo vam že spet pisali.

Od sv. Jurja na Šavnici.*) Katoliško politično društvo je svojo drugo obletnico prav sijajno obhajalo. Vdeležilo se je čez 200 domoljubov. Zbor je pričel predsednik s kratkim nagovorom o delovanju društva v pretečenem letu. Po tem je razveselil g. J. Gomilšek zbor s svojim tehtnim govorom o imenitnosti kmečkega stanu, in o njegovem žalostnem propadu v sedanjem času. Besede so bile tako dobro sobrane in premišljene, da so mu živahna pohvala in veseli živjoklici dolgo doneli po sobi.

Predsednik je z ginljivimi besedami za tem narisal žalostni stan Slovencev počenši od začetka njihovega, do današnjega dne, popisavši nemilo neslogo sedanjo zaradi nesrečnega liberalizma, kateri napravlja več škode domovini, kakor nekdanji sovražniki ptuji. (Resnica).

Po volitvi novega odbora — stari je bil po večjem zopet potrjen — je zadonela slava živahna: Presvitlemu cesarju, sv. očetu, milostljivemu škofu S. M., blagemu poslancu g. Hermanu, in slovenski domovini.

Počastil je zborovanje ljutomerski glavar pl. Premerstein, mož pravicoljuben in obče čislán, kakoršnega še ljutomersko glavarstvo ni imelo. Slava mu! Konečno je predsednik napovedal, da bode prihodnji zbor čez dva mesca, pri katerem se bode začelo podučevati o novi meri in vagi, kar se bodo marljivo nadaljevala.

Židane volje so se domoljubi vrnili domov. — Pristopilo je zopet 62 udov, torej šteje sedaj društvo 212 korenjakov lepega Jurjevškega kraja. Slava Jurjevčanom!

Iz celjske okolice, 21. marca. Svojo sporočilo najde dopisatelj o dr. Maurerjevi zadevi v zadnji št. Vašega cenjenega lista po dopisatelju iz Celja popravljeno. A. sporočilo je od kraja do sredine resnično, ker je beseda „bil“ (imenovan*) po neljubi naključbi med sestavljenjem izostala, ter je tudi leto (73) imenovanja Maurerja za sastopnika cerk. šolsk. odbornika pisatelju znano bilo; do konca pa res dopisatelj ni bil podučen, ker je preslišal odhod Maurerjev, kar ravno ni prežalostno in mu je žal, da že sestavljene besede ni objavil namreč: Maurer je še sedaj odbornik, ali ni več; če se je....

Čuda le, da o zanimivi reči iz Celja samega že poprej ni bilo sluha, akoravno ovo mesto vestnega in marljivega dopisnika ima! Popravek

*) Po naključji zakasnjeno.

*) Sl. vr. blagovoli mojo poslano karto pri-merjati.

s hvalo sprejmemo, ter samo obžalujemo, da je preveč oseben postal. Kaj čemo tirjati posebnega od č. g. Juvanciča, ki je starček, jubilant in še v pozni starosti v dušoskrbju zmiraj delaven?

Pustimo ga na miru! In zakaj novemu odborniku, dobernskemu gosp. župniku novo nalogo otežiti še posebno, ker se jej vse odteguje in nekdo vendar v odboru mora biti, dokler sploh drugod tudi gospodje volitev sprejemajo? Ne dopade nam enega gospoda posamezno kot Štremajerjanerja proglasiti kakor na posmeh, dokler se ne izda imenik vseh prosečih vladne podpore. Kar pa groše zadeva, katerih nočemo zagovarjati, molimo: „Ne peljaj nas v skušnjava“, tudi sovražniki Štremajerja postanejo njega privrženci in njih število od leta raste.

Iz Štajarskega, 19. marca. (Ustanova kmetijske podružnice za kozjanski okraj.) V Gradcu imamo za celo deželo kmetijsko družbo, koja skuša po vseh mestih in imenitnejih trgih podružnice ustanoviti. Koliko da je storila za prelepi Štajar, ne vemo; v obče nam je znano, da so v Gradcu ta biser zelene Štirije sem ter tje spregledali. S posebnim veseljem Vam toraj naznanjamo sledeči dogodek:

Dne 18. t. m. sta prišla v Kozje g. Baumgartner, ravnatelj kmetijske šole v Grottenhofu in g. dr. Klingan, deželni živinski zdravnik, v ta posebni namen, da bi se v Kozjem za celi okraj osnovala podružnica graške kmetijske družbe. Zbralo se je zavoljo tega mnogo udov okrajnega zastopa, nekoliko učiteljev in kmetov. Govorila sta graška gospoda pri tej priložnosti o veliki koristi kmetijske družbe, o prvih podlagah zdrave in pametne živinoreje o gnojišču, hlevih itd., ter še posebno obžalovala, da nista zmožna slovenščine ter da graškemu kmetijskemu zavodu manjka za Slovence sposobnih moči. Nazoči učitelj g. Eberl je potem nemške govore ponovil v slovenskem, za kar mu naj izrečemo javno zahvalo.

Predlogu, napraviti v Kozjem kmetijsko podružnico, so vsi nazoči radi pritrdili ter sklep vresničiti, so se takoj nekteri posestniki združili v prosep okrajne konjereje. *) Obljubila sta graška gospoda, da se bodo društvena pravila, določbe itd. tudi v vseh slovenskih časniki objavila.

To je vesel dogodek.

Naj nam graška gospoda ne zamerita, ako jima tukaj odkrito in mirno svoje mnenje izrazimo.

Obžalovala sta, da nista zmožna slovenskega jezika. Hvale vredno; pa kdo je tega kriv? Morda naše ubogo ljudstvo? Ako tirjajo postave od naših otrok, da bi se že v ljudskih šolah učili in za silo naučili nemščine, je li potem takem krivično, ako zahtevamo slovenski Štajarci, da se izučijo slovenščino izobraženi Nemci, ki imajo opraviti z našim ljudstvom?

In prav vidva, častita gospoda, in drugi nemški učitelji na slovenski zemlji, vam še nikdar ni prišlo na misel v tolikih letih Va-

*) Ker vtegne potem Kozje važen kraj postati, naj izvedo zunanji čitatelji, da je Kozje trg na južnovzhodni Štajarski meji, skoraj enako oddaljen od Sotle kakor od Save. V Kozjem (Drachenburg) je sedaj dekanija, okrajna sodnija, okrajni zastop, notarijat; v kratkem dobijo tudi odvetnika. Banko Slovenijo zastopa trgovec g. Šmid, graško „vzajemno“ župan g. Halm. Ko bi se pri tej moralni važnosti trg tudi materialno vzdignil in oplešal, bi postal kakor naravno tako prijetno in vredno središče celega okraja. O narodni in cerkveni zavesti še v celem okraju ni govoriti. Pis.

šega službovanja na Štajarskem poskusiti slovenščino? Ko je li to ljubezen do zapuščenega kmečkega ljudstva?

Gospoda, tožila sta dalje, da prav za kmetijstvo in kar je z njim v zvezi nimate slovenskih moči? Smo tega mi krivi? Leta in leta smo prosili v deželnem zboru za slovensko vinorejsko šolo v Ptujem. Nismo je dobili, pač pa nemško v Mariboru.

Prav za gotovo nam je znano, da so se v kmetijski šoli Grottenhofski učili tudi slovenski sinovi; bi li ne bilo mogoče enega ali drugega odločiti za učitelja v kmetijstvu ter ga za to izobraziti? Toliko sine iracet studio. Sicer pa srčna hvala za vajine praktične govore!

Domače novice.

V Ljubljani, 25. marcija.

(Volitev na Notranjskem) 3. aprila se bo po vsem, kar se je zgodilo, vršila soglasno. Gospod Peter Grasseli naznanja, da prevzame kandidaturo z veseljem. Slovenci bodo tedaj zedinjeni, nemčurjev pa po Notranjskem ni ali vsaj si ne upajo na dan. Kakor slišimo, so pa vendar-le začeli na tihem nabirati glasov za dobroznanega vpokojenega uradnika in barantača Mulleya na Vrhniki. No, glasove, ki jih bo morda dobil, bo pač lahko spravil. Zarad te volitve smemo toraj brez skrbi biti; za nemčurje rastejo po Notranjskem le „fige.“

(Novo opereto) v dveh dejanjih z naslovom „Čarovnica“ je ravnokar zložil g. Stöckl, pevodja čitalnice ljubljanske in dramatičnega društva. Spisal jo je znani pisatelj g. J. Alešovec. O priliki bomo o nji več spregovorili.

(Slovensko gledišče). „Zapravljivca“ smo že večkrat slišali in videli — kajti pri ti burki je tudi kaj gledati, a vselej v bolj polni hiši nego je bila pretekli četrtek, zdelo se nam je kakor da bi je bilo občinstvo že sito, dasiravno igra tega ne zasluži. Mogoče pa je tudi, da je naše občinstvo preveč utrudilo se pri zadnjih nemških predstavah, h katerim je drlo vse; ker je bila za drugi dan v nemškem gledišču naznanjena mikavna igra z nekim gostom iz Dunaja, je našim Slovincem bilo ravno prav, da je bila slovenska igra vmes in so tako mogli doma si odpočiti. Ako bi v Ljubljani Slovencev ne bilo, bi nemško gledišče pač ne moglo životariti. Poznamo jih več, ki se med Slovence štejejo, ter sede vsak večer v gledišči izvzemši tiste dneve, kedar se slovenski igra. — Pa vrnimo se k predstavi. Kako so igrali gospodje Schmidt, Noll, Kajzelj ter gospodična Podkrajškova, to je znano iz prejšnjih poročil, o tej igri, novega bi tedaj ne vedeli povedati; občinstvo jim je večkrat ploskalo. Gospod Šušteršič kaže napredek, g. Paternoster pa bi bil moral Francoza gladkeje in gibčneje naslikati. Posebne hvale vredna se nam je tudi zdela gospodična Piskarjeva, ki vidno napreduje ter se vdomačuje na odru, ta večer je pela jasno in lepo, igrala pa tudi prav živo. Čestitamo k vspehu! — Zadaja redna predstava letošnje igralne dobe bo velikonočni ponedeljek; kaj se bo igralo, nam še ni znano. Potem se bodo začele predstave na korist vsakemu igralcu.

Razne reči.

— Slepár. Iz Belecercrke se nam piše: Unidan smo poročali, kako je neki slepar cekine prodajal. Danes pa imamo zopet povedati neko pravljico. Une dni je prišel nekdo k samotnemu kmetu, mu/pokaže nekak-

žen stroj rekši, da je mašina za ponarejevanje bankovcev. Če mu da lep bankovec za 5 gld. za „mušter“, hoče mu novih veliko narediti. Gospodar gre do sosedu, dobi bankovec za 5 gld., lepo pogosti tujca z mesom in vinom, po večerji ga dene v drugi konec hiše, kjer bi imel lepo priliko po noči bankovce delati. Kako se razveseli drugo jutro gospodar, ko v sobo stopivši na mizi zagleda poveznjen krožnik, misleč, da so pod njim bankovci. Pogleda pod krožnik sred mize, pa namesto bankovcev bilo je nekoliko človečjeka v papir zavitega, ptujca pa je bila noč vzela; skozi okno jo je bil popihal in odnesel bankovec.

— Politično in bralno društvo „Edinost“ za tržaško okolico bode imelo na velikonočni ponedeljek 29. t. m. III. občni zbor na Občini ob 4. uri popoldne. — Dnevni red: 1. Berilo in potrjenje zapisnika družega občnega zbora. 2. Adreso do Njih Veličanstva presvitlega cesarja, ktera se bo izročila Njih Veličanstvu, ko bodo počastili naše mesto. — Vse čestite ude in rodoljube, da se obilno vdeležijo zbora, vabi odbor.

Poslanica.

Očitno vprašanje.

Sl. upravnistvu dobrotelnih naprav na Kranjskem!

Ljudje, ki imajo ljubljanske najdenice v reji, trdijo, da slavno upravnistvo plačilo za rejence o pravem času odpošilja, t. j., kmalo meseca januarja in julija, da se pa izplačevanje dotičnim dolgo dolgo pridržuje pri okrajnih zdravnikih. Ali je to res ali ne, ne bomo preiskavali, dosti, da vemo, da se n. pr. uradnikom koj po preteku slehernega meseca točno

izplačuje plača, da se pa rednikom najdencev, sploh revnim, ki sedaj o praznikih marsikaj potrebujejo, zlasti ker letošnje zime ni konca ne kraja, vendar izplačevanje za gojence tako dolgo pridržuje. Tako v kamniškem okraju po nekaterih krajih do današnjega dne redniki še niso prejeli niti solda za mesece julij—december preteklega leta. Ozir tega se predrznemo sl. upravnistvo vprašati: ali je resnična omenjena ljudska govorica, da namreč denar za najdenice koj po preteklem polletju dohaja okrajnim zdravnikom? Če ne, zakaj pa sl. upravnistvo ne sklene, da ubogi redniki hitro prejmo plačilo ali darilo svoje, ko se to vendar sploh godi? Ako je pa res, kar govore ljudje, vprašamo, ali in zakaj je gg. zdravnikom kar na voljo dano, da smejo izplačevati, kedar se njim poljubi, ali kedar je lepo vreme, da se popeljejo po župnijah, ne gledé, da se to godi večkrat cele tri mesece kasneje v kvar in škodo bornih rednikov?

Vljudne rešitve te stvari prosi

Nekdo,

kteremu so znane težave ubogih rednikov.

Umrli so:

15. marca. France Radovič, maš. snažnika otrok, 13 m., za vnetjem vratu. — Jožefina Čenčur, kurjača otrok, 8 dni, za božjastjo. — Julijana Černič, delavka, 18 l., za pljučno sušico.

16. marca. Franciška Tomec, dninarja otrok, 4 l., — in Karol Bradaška, uradnika „Slovenije“ sin, 5 $\frac{2}{3}$ l., oba za vnetjem vratu. — Matija Hermel, berač, 51 l., za oslabljenjem.

17. marca. Jožefa Orehek, inšt. reva, 37 l., za krčem. — Eduard Oelhofer, učitelj, 40 l., za otrpjenjem srca. — France Medic, cerkvenika otrok, za kašljem.

18. marca. Avgust Bezljaj, delavec, 52 l.,

za pljučno sušico. — Jurij Dolhar, pat. invalid, 53 l., za oslabljenjem.

19. marca. Anton Heidrich, meščan in hiš. posestnik, 79 l., za pljučnim oslabljenjem. — Neža Debevec, delavka, 35 l., za pljučnico.

21. marca. Karol Puc, mizarsk otrok 2 l., — in Konrad Puc, mizarsk otrok, 3 l., za vnetjem vratu. — Leopold Lukančič, krčmar, 45 l., za pljučno sušico. — France Doberlet, čevljar, 27 l., za pljučnim oslabljenjem. — Pavlina Keber, branjevca otrok, 2 l., za pljučnico.

Eksekutivne dražbe.

30. marca. 2. Edvard Stubel-novo iz Rateč (3655 gl.) v Ratečah. — 2. Sbacai-jevo iz Senožeč (3036 gl.) v Senožečah. — 1. Fr. Žele tovo iz Hrastja v Postojni. — 3. Tone Knafelc-evo iz Zagorja. — 3. Jak. Žužek-ovo iz Jurčič, obe v Bistrici.

31. marca. 3. Fr. Klun ovo iz Nemške vasi (915 gl.) v Ribnici. — 3. Martin Zdravje-tovo iz Kremenasa (3855 gl.), — 3. Jan. Javornik-ovo iz Dolja (2043 gl.), — 2. Mat. Drobnik-evo iz Št. Jurja (951 gl.), — 2. Jan. Stražišar-jevo iz Jezera (1645 gl.), vse v Ljubljani. — 2. Jož. Klemen-ovo iz Bukovja. — 2. Tone Konobel-nove iz Bukovja, — 2. Mat. Slejko-vo iz Bukovja (2390 gl.), vse v Postojni. — 2. Primož Majdič-evo iz Podoreha (410 gl.) na Brdu. — 2. Mat. Maretič-evo iz Tribuč (1415 gl.), — 2. Jož. Strucel-ovo (1860 gl.), obe v Črnomlju. — 2. Fr. Kavšek ovo iz malega Cirkneka (1975 gl.), v Mokronogu. — 2. Jan. Malner-jevo iz vinske Rebr (920 gl.) v Rudolfovem. — 2. Mih. Petrič-evo iz Dolenj v Ipavi. — 1. Tone Tekave evo iz Spodnje vasi (1355 gl.) v Ribnici. — 1. Jan. Kavčič-evo od av. Ane (3533 gl.) v Tržiču. — 2. J. Hribar-jevo (168 gl.) v Ljubljani.

Telegrafične denarne cene 23. marca.

Papirna renta 71.45. — Srebrna renta 75.85. — 1860letno državno posojilo 112.40 — Bankine akcije 963. — Kreditne akcije 237.25. — London 111.30 — Srebro 104.50. — Ces. kr. cekini 5.23. — 20Napoleon 8.88.

Zobni zdravnik docent dr. Tanzer iz Graca.

ordinira tu v Ljubljani „pri Slonu“ v sobah 36 in 37, II. nadstropje, v zobozdravilstvu in zobotehniku, vsak dan od osmih zjutraj do petih popoldne.

Ostalo bo tu še do velike sobote zvečer.

Dr. Tanzer-jeva

antiseptikonska ustna voda, prah in pasta za zobe se dobiva pri gg.: E. Mahr-u, pri apotekarjih Birschitz-u in Piccoli-u v Ljubljani, in v lekarnah v Kranju, Luki in Kamniku. (24-2)

Preselba kupčije.

Počastim se vljudno naznaniti, da sem se s svojo kupčijo

s steklom, porceljanom in kamenitim blagom

iz dunajske ceste hiš.-št. 6 preselil

v glediščine ulice hiš. št. 43 in 44

(nekdaj Stöcklnova kupčija z nošnjim blagom).

Ob enem izrekam svojim častitim naročevalcem za dozdej mi skazovano zaupanje presrečno zahvalo ter prosim, da bi ga mi še dalje v novi štacuni neprikrajšano ohranili; od svoje strani jim zagotavljam, kakor dozdej, najtočnejšo in najpoštenejšo postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

(25-2)

Alozij Pavšin.

Nešić-eva

c. k. izklj. privilegirana

turška turška
grška grška

obrazna pomada za ženske,

najbolj nedolžno sredstvo za ženske, posebno se priporoča za gube, pege, mazolje, hrapovo kožo in dá obrazu zelo gladko kožo in nježno barvo. Reči, iz katerih je narejena, je avstrijsko-ogerski urad pregledal in za izvrstne pripomočke spoznal. Pohvalna pisma se ne razglajajo.

Cena pomade 1 gld. 50 kr.

Vsako naročilo se točno izvrši proti poštnemu povzetju ali če se znesek naprej pošlje. — Pisemske marke in koleki (štampeljni) vseh dežel se jemljó namesto denarja. — Prodajalci dobé primerne odstotke. (15-12)

Nešić-evo

c. k. izklj. privilegirano

grško milo (žajfa) grško milo (žajfa)
za rodovine. za rodovine.

Vzhodno toaletno milo za zdravje in olepšanje, lepo dišeče, prekosi gledé dobrote in vrednosti res najboljše milo, odpravi gotovo vse nečistosti na koži, kakor izpuške, mazoljčke itd. in dá koži nježnost in gladkost, kakoršne nobeno drugo toaletno sredstvo ne. Pohvalna pisma najviše gospode, pa tudi meščanskega stanu je vsakemu videti dovoljeno.

Cena 1 kosa 30 kr., dvojnega kosa 50 kr.

Nešić-eva

c. k. izklj. privilegirana

turška turška
arabska arabska

tinktura za barvanje las in brade,

dozdej neprekošana v svoji lastnosti, ker je ne le popolnoma neškodljiva, ampak tudi rast las zelo pospešuje in lase koj črno, temno-rujavo, rumenkasto-rujavo itd. pobarva, da je treba le takrat vnovič barvati lasé, ko so že vnovič zrastle. Dokaz izvrstnosti je ta, da imam med stalnimi p. n. naročevalci najviše kapacitete, gospodo, doktorje, častnike itd. 1 steklenica s podukom o rabi vred 2 gl. 20 kr.

Napis: J. B. Bešlin, Wien, Ippenplatz 1.